

Αλληλεγγύη : Ρωγήμ στον Σκλαβωμένο Χρόνο.

Είναι πολλές οι φορές εκείνες που έρχεται, με το διθυραμβικό ύφος του νικητή, η σκληρή επίγνωση της αδυναμίας μας να εκφραστούμε όπως θα θέλαμε να μας σφίξει την καρδιά. Ανέκαθεν μας εκνεύριζε να περιορίζουμε την εκδήλωση των επιθυμιών μας, πόσο μάλλον να τις παγιδεύουμε απλά με μελάνι σε ένα κομμάτι χαρτί, μεταμορφώνοντας τις σε λέξεις που επαναλαμβάνονται τόσο συχνά, ώστε η δύναμη τους να ξεψυχά υπό το βάρος αυτής της σχεδόν τυπικής επαναληψιμότητας. Υπάρχουν όμως λέξεις, που όσο κι αν φθείρονται από τη συχνή τους χρήση, εξακολουθούν να ακτινοβολούν από τη λάμψη που τους προσδίδει η συντροφικότητα. Λέξεις που δίνουν δύναμη, που χαρίζουν χαμόγελα, που σπάνε τη φυλακισμένη μοναξιά.

Λέξεις όπως η αλληλεγγύη.

Θα προτιμούσαμε φυσικά χίλιες φορές τούτες τις λέξεις να τις συνόδευε το ζωτικό σθένος μια δράσης, μιας επίθεσης, η ένταση μιας φωτιάς στο σκοτάδι, ο ήχος μιας έκρηξης, το στριφογύρισμα μιας σφαίρας στη θαλάμη. Κι αν όμως η γκρίζα πραγματικότητα της αιχμαλωσίας μας στερεί παρόμοιες επιλογές και δυνατότητες, θέλουμε να ελπίζουμε τουλάχιστον πως η θέρμη των λόγων μας θα μεταδώσει λίγη από τη δύναμη των συναισθημάτων μας ώστε να νιώσουν τα επίσης φυλακισμένα αδέρφια μας στο εξωτερικό το σθένος της αλληλεγγύης που αισθανόμαστε απέναντι τους.

Γράφουμε λοιπόν για τους αναρχικούς αδερφούς και αδερφές μας στη Χιλή που κρατούνται όμηροι της δικαιοσύνης κατηγορούμενοι για την εμπρηστική επίθεση σε τμήμα ερευνών της αστυνομίας το Νοέμβρη του 2014 -γνωστής κι ως υπόθεση PDI- η εκδίκηση της οποίας αναμένεται να ξεκινήσει μετά από κι άλλη αναβολή στις 28/11. Maria, Natalia, Amaru, και Felipe η σκέψη μας είναι μαζί σας και σας ευχόμαστε μέσα από την καρδιά μας δύναμη κατά τη διάρκεια της δίκης σας. Ελπίζουμε οι άσχημες μέρες της αιχμαλωσίας σας να είναι σύντομα ένα δυσάρεστο παρελθόν που αφήνετε πίσω σας.

Γράφουμε επίσης και για τους Ιταλούς αναρχικούς αδερφούς και αδερφές μας που συνελήφθησαν και δίνονται στα πλαίσια της επιχείρησης Scripta Manent και ιδιαίτερα για το σύντροφο και μέλος της FAI-Πυρήνας Όλγα, Alfredo καθώς και για τη συντρόφισσα Anna που πρόσφατα βγήκαν νικητές στον αγώνα που έδωσαν για να σπάσουν τις ειδικές συνθήκες απομόνωσης που τους είχαν επιβληθεί. Έναν αγώνα με ενέχυρο και οδόφραγμα τα ίδια τους τα κορμιά, καθώς ρίσκαραν με απεργία πείνας τις ζωές τους. Θέλουμε να τους εκφράσουμε ολόψυχα την χαρά μας για αυτή τους τη νίκη που όσο κι αν φαίνεται μικρή σε κάποιους, σε μας που έχουμε δοκιμαστεί στο παρελθόν με παρόμοιες επιλογές η σημασία της είναι τεράστια. Τέτοιες νίκες εξάλλου όσο κι αν αποτελούν κουκκίδες στον χάρτη της συνολικής απελευθερωτικής οπτικής για έναν κρατούμενο δεν παύουν να αποτελούν ταυτόχρονα και "ανάσες ελευθερίας" σε ένα έτσι κι αλλιώς ασφυκτικό περιβάλλον.

Μέσα λοιπόν από τα δικά μας κελιά στέλνουμε αυτό το σινιάλο αλληλεγγύης, κλείνοντας ταυτόχρονα το μάτι σε όλους τους συντρόφους και συντρόφισσες που υπομένουν, λόγω της θέσης που πήραν στον πόλεμο απέναντι στην Κυριαρχία, το βασανιστήριο της αιχμαλωσίας. Γνωρίζουμε πλέον και βιωματικά πως όταν η αλληλεγγύη είναι αυθεντική και γνήσια, δραπετεύει απ' το άψυχο χαρτί, για να ταξιδεύσει χιλιάδες χιλιόμετρα, να διαπεράσει περιφράξεις και τείχη και να ζεστάνει τις καρδιές των αιχμαλώτων στη σκέψη και μόνο ότι δεν είναι μόνοι τους. Ότι κάποιος άλλος, κοντά η μακριά, τους σκέφτεται, ανησυχεί για εκείνους, και νιώθει τις πράξεις που είτε τεχνηέντως τους αποδίδονται είτε περήφανα τις αναλαμβάνουν ως κομμάτι της συνολικότερης γεωγραφίας του

αναρχικού αγώνα ενάντια σε κάθε εξουσία. Αυτό από μόνο του είναι αρκετό για να γεμίσει δύναμη έναν πολιτικό αιχμάλωτο, να του χαρίσει ψυχική ανάταση και να ενισχύει την ανθεκτικότητά του. Έτσι μονάχα εκπληρώνει η αλληλεγγύη τον στόχο της που δεν είναι άλλος από το να αποτελεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ρωγή στον σκλαβωμένο χρόνο.

Τα μέλη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς -
FAI/IRF

Μιχάλης Νικολόπουλος

Χάρης Χατζημιχαλάκης

Δαμιανός Μπολάνο

Γιώργος Νικολόπουλος

Παναγιώτης Αργυρού

Θεόφιλος Μαυρόπουλος

